

Early Journal Content on JSTOR, Free to Anyone in the World

This article is one of nearly 500,000 scholarly works digitized and made freely available to everyone in the world by JSTOR.

Known as the Early Journal Content, this set of works include research articles, news, letters, and other writings published in more than 200 of the oldest leading academic journals. The works date from the mid-seventeenth to the early twentieth centuries.

We encourage people to read and share the Early Journal Content openly and to tell others that this resource exists. People may post this content online or redistribute in any way for non-commercial purposes.

Read more about Early Journal Content at <http://about.jstor.org/participate-jstor/individuals/early-journal-content>.

JSTOR is a digital library of academic journals, books, and primary source objects. JSTOR helps people discover, use, and build upon a wide range of content through a powerful research and teaching platform, and preserves this content for future generations. JSTOR is part of ITHAKA, a not-for-profit organization that also includes Ithaka S+R and Portico. For more information about JSTOR, please contact support@jstor.org.

FRAGMENT OF THE SIFRE ZUTA.

THE MS. offered here to the student forms a part of Codex Heb. C. 18, consisting of many precious fragments of ancient Rabbinic literature, which has been acquired within the last two years by the Bodleian Library in Oxford. The fragment which we give here represents nearly three chapters or פרשיות from the ספרי זוטא (or זומי), which is also known under the title of ספרי של פנים אחרים or וישלחו זוטא; an old Rabbinical commentary to Numbers, which was lost some four centuries ago. Much of its contents is known to us through the quotations of the *Yalkut Shimoni* and other works; still our fragment will prove interesting to students, as it is the only one coming directly from the body of the work, not being a mere extract. The fact that the fragment still retains the division into *Parshiyoth* gives us some idea of the structure of the book, which could not naturally be ascertained from the quotations. It is not necessary to enter here into the genesis of this Sifre, the subject having already been fully discussed by Zunz in *Die Gottesdienstlichen Vorträge*, p. 51 *seq.* (second edition), by the late N. Bruell in the *Graetz-Jubelschrift*, 179 *seq.*, and lastly by Dr. Hoffmann in his *Zur Einleitung in die Halachischen Midraschim*, p. 59 *seq.*, and I may soon myself have occasion to speak about it. In this place only a few words as to the externals of our MS. The whole of it consists only of two parchment leaves, small octavo size. The lines are very close, and are written in square Oriental letters of an apparently ancient character. The spelling of שרי instead of שארי, and the way of writing consistently לפה instead of לפי, argue also a comparatively higher antiquity than that from which the majority of Hebrew MSS. date. I have thought it proper

to add a few notes, giving the varying readings from the quotations in the *Yalkut*, though one has to be rather careful in the use made of this work for this purpose, considering that the marginal references to the sources in our editions are in many cases either left out or wrongly placed, instances of which are to be found in almost every page (see Epstein, *Revue des Etudes Juives*, 1893). In other notes again I tried to elucidate some obscure passages by the aid of parallels in the cognate Rabbinic literature. The work *זיית רענן*, by R. Abraham Gumbiner, proved very useful in this respect. I have only to add my thanks to Prof. Margoliouth for collating my proof with the MS.

7a.—כל דבר אשר יבא באש תעבירו באש וטהר (במדבר ל"א כ"ג) את שדרכו להבליע באור..... יבליע באור זו האסכלה והשפור וכל אשר לא יבוא באש תעבירו במים כלים שהן מחוסרים הגעלה אלו הדודים¹ וכל אשר לא יבא באש תע במ(שם) כלים שהם מחוסרים שטיפה אלו הקיתונות והדוליות והסיטיות² וכל אשלי באש תב כלים שאינם עשויים לקבלה אלו הפשוטים אלו הסכינים והסיפים והרמחים וכל אשלי ב תב כלים שאינם עשויים למלאכה אבל עש לנואי אלו קטליות וזמזים וטבעות וזמזי האף שאמר דבר ריבה כלים תלויים בשמותיהם. ומשמשין בשמות אחרין כן שלפני המטה וקלה ומנורה דבר וכל דבר ריבה כלים תלויים בשמות אחרין ומשמשין בשמותיהן פיה של מנורה ופלס של מנורה פיה של קרן ופלס של קרן יכול שני מרבה קנה של מנורה וקנה של קרן תל אך יכול יצאו במי שטיפה תל במי נידה יתחטא: יכול יצאו במי הזייה תל וכבסתם וכבסתם בגדיכם ביום השלישי וטהרתם (שם שם כ"ד) מלמד שהן טעונין הזייה אחר טבילה וכיבוס בגדים ואחר תבוא אל המחנה אחר טבילה וכיבוס בגדים³:

¹ Perhaps we ought to read הוודים, a sort of bag containing provisions for travellers.

² See *Aruch*, סטל.

³ *Yalkut* מוטות, at the end of § 785, where the reference ספרי זוטא is only left out by mistake:—את הזהב אמר אך להעביר חלודה:—של המעבירים תעבירו במים בלי שאינן לקבלה אלו הפשוטים אלו סכינים והסייפים והרמחים תלויין בשמותיהן ומשמשין בשמות אחרים: כן שלפני המטה וקנה ומנורה דבר וכל דבר ריבה כלים תלויין בשמות אחרים ומשמשין בשמותיהן פיה של מנורה ופוט של מנורה פיה של קרן יכול שני מרבה קנה של

מנורה וקנה של קרן ת"ל אך י יכול יבואו במי שטיפה ת"ל במי נדה יתחמא י
יכול יצאו במי הזיה ת"ל וכבסתם בגדיכם ביום השביעי ומחרתם מלמד
שהן טעונין הזייה אחר טבילה ובבסת' בגדיכם אחר תבואו אל המחנה
גמים . The first eight words of this quotation, which must have been in the preceding leaves of our MS., are also given by Rashi in פסחים, whilst R. Asher, in *Pessachim*, II. § 6, mentions the passage in the name of the *Sifre*. Cp. Dr. Berliner's ed. of Rashi, 149*a*, note 12. See also Tractate *Kelim*, XI. 2, 7, 8. R. Asher to 2:—
תניא בספרי זוטא כשאמר דבר ריבה את הכלים חתלוין בשמותיהן ומשמשיין בשמות אחרין כן שלפני המטה וקולב של מנורה מנין דבר וכל דבר ריבה כלים התלויים בשמות אחרים ומשמשיין בשמותיהן הפרה של מנורה ופילס של מנורה יכול שאני מרבה קנה של מנורה וקנה של קרן ת"ל אך (זית רענן) Cp. also R. Asher to this Mishnah. In a MS. in the British Museum (Or. 1422, p. 100*b*) I find the following passages:—כל אשר יבוא באש ריבה בין פשוטין בין מקבלין ככלי מתכות טמאין ..... ד"א כל דבר אשר יבא באש זו אסקלה ושפור י וכל אשר לא יבוא באש תעבירו במים כלין שהן מחוסרין הגעלה (נ"א שטיפה margin) אלו קיתונות והדליות והפטליות: ד"א וכל איש וג' כלים שאינם עשויים לקבלה אלא הפשוטין כגון הסכינין והסיפים והרמחים ד"א וכל איש וג' כלים שאינם עשויין למלאכה אבל עשויין לנואי אלו קטליות וישבעות ונומי האף . דבר ריבה כלים תלויין בשמותיהן ומשמשיין בשמות אחרים כגון שפלונים המטה וקלה ומנורה כי דבר י וכל דבר ריבה כלים תלויים בשמות אחרים ומשמשיין בשמותיהן כגון פה שלמנורה ופילס שלמנורה וקנה שלקרן וכן שלפני המטה Given into the printed text as follows:—Probably we must correct—the spaced words given into the printed text as follows:—
..... וקולב של' See also *Kellim*, XXIV. 6. Cp. Brüll, as above, page 183, note 3.

¹ *Yalkut* מסעי, § 787, ערי מקלט שבעבר הירדן ובארץ כנען, whilst the last four words are omitted.

² Y., בתי צורה. Cp. *Jerushalmi Makkoth*, 31d, לא בית הבר ולא, *Tosephta Makkoth*, II. 3. The readings in *Jerushalmi B. Mezia*, 11d, and *Tosephta*, *ibid.* VIII. 10 (cp. *Aruch*, Kohut II. 70), waver between צירה, יצירה, and אוצרה. Interesting is the parallel from the Midrash Haggadol שופטים, taken from some *Sifre* to Deuteronomy which has been lost to us: — על השלש-האלה מה אלו מבוונות זו לזו ולא רחוקות זו מזו וקולטות זו מזו אף אלו

תהיינה אל יעשו עיר נדחת תהיינה שש שאם נימלה אחת מהן ימנו אחת תחתיה אם חרבו יבנו אותם. אינם צריכים שש ומל שיימנו להם מה שירצו אמר וידבר ה' אל משה ל ריבה² אינם צריכין אלא אחת או שתיים אמר ואמר ואמרת אליהם. בבואכם אל הארץ (שם מ"ו י"ח) קבל עליך עד שלא תבוא לארץ משתבוא אל הארץ למנות ערי מקלט בזכות שתקבל עליך תבוא לארץ³ יכול כיון שבאו לארץ יהא חייבין למנות ערי מקלט שבחוצה לארץ אמר לא אמרתי אלא אשר אני נותן לכם באשר אני נותן לכם אתם חייבים למנות ערי מקלט לא בחוצה לארץ⁴:

76.—והקרייתם לכם ערים (שם ל"ה י"א) יכול ערים גדולות או קטנות מן הערים שבנו גוים⁵ או מן הערים שיבנו ישר משבאו תל ערים גדולות לא ערים קטנות⁶ מן הערים שבנו גוים לא מן הערים שבנו ישר משבאו⁷. לפה שג או יבדיל משה שלוש שלוש ערים בעבר הירדן מזרחה לנוס⁸ יכול

כיוצא בהן מה אלו משולשות ואין בהם לא אבנים ולא בית זבל ולא בית צדון אף אלו כיוצא בהם מכאן אמרו ערי מקלט אין בהן לא מעלות ולא ירידות ולא פרדסיות ולא מלכיות שני וחי שאין תל וחי אלא מלמד The word צדון is cancelled and is corrected in the margin with צורה; so also מלכיות, for which the margin has אלכיות ג"א אלכיות. But British Museum, Or. 2355, reads בית צורה for ביני פרדיסות, and explains, אלכיות, on the margin, with צדון, and explains

¹ Y., שלא נעשו עיר הנדחת. ² From ריבה to אינם is omitted in Y.

³ Y., אמרת לאמר. ⁴ Y., שמתבוא למנות.

⁵ Y., ובזכות אל הארץ. ⁶ Y., כאשר ניתן לכם. ⁷ Y., ולא.

⁸ For the understanding of this difficult passage we give here the parallel from the same *Sifre Suta*, quoted in the *Yalkut* לך, § 747:—בבואכם אל הארץ קבל עד שלא תבוא אל הארץ כשתבוא אל הארץ להפריש חלה שבזכות שתקבל עליך אתה בא אל הארץ. יכול כיון שבאו יהו חייבין להפריש בחלה שבחוצה לארץ אמר לא אמרתי אלא אשר אני מבי אתכם שמה אתם חייבין להפריש חלה ולא בחוצה לארץ Cp. our *Sifre*, the beginning of § 110 (p. 31a, ed. Friedmann), and the parallels given there in note 1. For parallels to the passage just cited from the *Sifre Suta*, see Dr. J. Lewy's essay on the *Mechilta des R. Simon*, p. 28, note 2. I conclude then that our *Derasha* here was, as the word בבואכם points at, simply transferred from Numb. xv. 18, only substituting ערי מקלט for חלה. Hence the confusion. See however 71.

⁹ Y., הגוים.

¹⁰ Y., קטנות.

¹¹ Y., שבנו הגוים או מן הערים שיבנו ישראל משבאו לארץ.

¹² Deut. iv. 41-2. Y., לפי שני לנוס שמה. The other words are omitted.

מפי עצמו תל שמה נא כן שמה ונאמר להלן שמהי מה שמה שנ להלן מפי הדיבר אף שמה שנ כן מפי הדיבר או לעולם יהוא ממונות מפי הדיבר תל שמה הראשונות מפי הדיבר והשניות מפי עצמו ונס (שם שם י"ג) לאיין אמ שמה רוצח (שם) לא זומם מכה נפש בשנגה (שם) פרט למכה מזיד ממעט אני את השונג לא אמעט את המזיד דברי ר' חנניה אלעזר בן מתיה או בשנגה פרט למכה אביו בשבת יכול שני מרבה המכה אביו בחול אמר בשנגה פרט למכה אביו בחול והיו לכם הערים למקלט מגואל (שם י"ב) יהוא קולטות מגואל לפה שני ולא ימות הרוצח (שם) הרי מי שהיה רודף אחר חברו להורגו אמרו לו בן ברית הוא הווי יודיע שכתוב בתורה שופך דם האדם באדם דמו יושפך (בראשית ט' י') א להן אעפ כן הורג הוא א רשע למות (במדבר ל"ה ל"א) קדם הורגהו הצל נפשו שלזה בנפשו שלזה¹⁰ וכן מי שהיה רודף אחר האשה לנאפה¹¹ אמרו לו בת ברית היא אשת איש הווי יודיע שכתוב בתורה מות יומת הנואף והנאפת¹² א להן אעפ כן נואף הוא א רשע למות קדם הורגהו הצל¹³ אשתו של זה בדמו של זה יכול יהרגו אותו משהרג או משנאף תל ולא ימות הרוצח עד מתי עד עומדו לפני העדה למשפט¹⁴ (שם שם י"ב) ר' יונתן בן דורס או הרי עדה שראו אחד שהרג את הנפש יכול יהרגו אותו עד שלא יעמוד אצל בית דין תל ולא ימות הרוצח עד מתי עד עומדו לפני העדה למשפט¹⁵ והערים אשר תתנו שש ערי מקלט תהיינה (שם

¹ Exod. xxi. 13. See ז"ר.

² Y., ע"פ and so below twice.

³ Y., ולא ז'. The ז"ר refers to the first Mishnah in *Makkoth*.

⁴ חנניא ר' אליעזר, omitted in Y. ⁵ Y., חנניא ר' אליעזר.

⁶ Y., בשנגה פרט למכה בשבת בשנגה וכו'.

⁷ פי' החובל בחבירו בשבת בשונג או שחבל באביו בחול אע"פ שחייב גולה (Explanation of the ז"ר). Cp. *Sifre*, I. § 159, and *Makkoth*, 8b, the explanation of רבא.

⁸ Y., הרי שהיה.....ואמרו; the whole paragraph from הרי to עמדו being taken from the *Sifre Suta*, though the reference is missing.

⁹ Y. omits להן.

¹⁰ Y., קדום והורגהו והצל נפשו של זה, whilst the last three words are omitted. Cp. *Tosephta Synhedrin*, XI.

¹¹ Y., לאנסה. ¹² Y., ואמרו. ¹³ This word is omitted in Y.

¹⁴ Y., קדום והורגהו והצל.

¹⁵ Y., יכול יהרגו אותו משהרג ומשנאף תל ולא ימות הרוצח עד עמדו.

¹⁶ See *Makkoth*, 12a, ור"ע אמר מנין לסנהדרין, etc.

שם י"ג) משהן שש הן קולטות ואם אינן שש אינן קולטות¹ באו אנשי עבר הירדן לארץ כנען יכול ימנו שם שש אמר² את שלוש הערים תתנו מעבר לירדן (שם שם י"ד) באו אנשי ארץ כנען לעבר הירדן יכול ימנו שש שש אמר ואת שלוש הערים תתנו בארץ כנען³ (שם)

8a.—ערי מקלט תהיינה לבני יש לגר ולתושב בתוכם (שם שם ט"ו) פרט לגוים⁴ לפה שאמרתה אם חרבו ימנו אחרות תחתיהן יחדו⁵ הראשונות ונתיישבו לא יחזרו אלו למקומן מעתה תל שש ערי מקלט תהיינה והשניות חוזרות למקומן⁶ לפה שנ עד מות הכהן הגדול (שם שם כ"ח) הרי כהן גדול שהרג ומנ שיגלה אמר בשגגה (שם שם ט"ו) פרט למזיד⁷ :

פרשה י"ג בכלי ברזל הכהו (שם ט"ו) יבוא העד ויעד במה היכהו אין לי אלא שהכהו בכלי ברזל מיוחד זה הסיף והרומח שאמר בכלי ברזל ריבה האסכלה והשפוד ואם בכלי ברזל ריבה העשת שלהן⁸ באבן יד הכהו (שם שם י"ו) אין לי אלא שהכהו באבן ומנ את מרבה שהכהו בגוש של מלח או בפלח של דבילה הפילה עליו סל מלא עפר או סל מלא צרורות תל ואם באבן יד⁹ שא באבן יד מגיד ששיערו את האבן ואת היד את המכה ואת מקום המכה אם כדי להמית ואם אינה כדי להמית נא¹⁰ כן כלי ובברזל כלי מה כלי שני בברזל מגיד ששיערו את היד ואת הכלי את המכה ואת מקום המכה אם כדי להמית ואם אינה כדי להמית אף כלי שנ כן מגיד ששיערו את היד ואת הכלי ואת המכה ואת מקום המכה אם כדי להמית ואם אינה כדי להמית¹¹ בכלי עץ הכהו (שם שם י"ח) יבוא העד ויעד במה הכהו אין לי אלא שהיכהו בכלי עץ מיוחד

¹ See *Sifre*, *ibid.*, p. 61a and note 9.

² *Y.*, אמרת.

³ *Y.*, ... ימנו שש ת"ל ואת. See ר"ז.

⁴ This sentence is wanting in *Y. Midrash Haggadol* on this verse, או יכול אפילו גוי שהרג את הגוי בשגגה יהוא ערי מקלט קולטות אותו הלכות רוצח פ"ה ה"ג *Op. Maimonides* ת"ל לבני ישראל.

⁵ *Y.*, חזרו.

⁶ Perhaps we ought to correct אף כלי מכה נפש יכול אף ומנין שיגלה ת"ל כל מכה נפש יכול אף *במזיד וכי*. See also *Synhedrin*, 18a, and references.

⁷ See *Sifre* on the same verse.

⁸ *Y.*, אין לי.....מנין אתה אומר שהכהו ..... או הפיל. The passages in the *Yalkut*, in fol. 256d from לי שהכהו ו' אין לי שהכהו ו' taken from the *Sifre Suta*, though the reference is missing. *Maimonides*, *l.c.*, ch. IV. § 8, seems alone to be based on the same authority, though the end is different. Perhaps we should supply here the words אשר ימות בו.

⁹ This *Derasha*, which is missing in the *Yalkut*, seems to be based already on verse 18, the word בכלי not occurring in connection with אבן.

זה המקל ומנ את מרבה שהיכהו בראש הקורה או בראש התורן של ספינה תל [אן] בכלי עץ יד¹ שאמר בכלי עץ יד מניד ששיערו את היד ואת הכלי ואת המכה ואת מקום המכה אם כדאי להמית ואם אינה כדאי להמית² א' ר' שמעון והלא כל ברזל מיוחד הורג בכל מקום³ ומנ את מרבה הדוחה את חברו לתוך המים או לתוך האור או שהשיך⁴ בו את הנחש⁵ לפה שנ' יד העדים תהיה בו בראשונה להמ' ויד כל ה' בא (דברים י"ז) הרי מי שברח לבבל יכול ולכו אחריו לשם א' כן גואל⁶ הדם הוא ימית את הרוצח ומנ⁷ אפילו אמר איני יכל להקבילו תל בפגעו בו הוא ימיתנו (במדבר ל"ה י"ט)⁸ ואם בשנאה יהדפנו (שם כ') והלא איבה היא שינאה ושינאה היא איבה⁹ ומה תל איבה ושינאה אלא מה שנאה (8b) ששיערו אותה את המכה ואת מקום המכה אם כדאי להמית ואם אינה כדאי להמית אף איבה ששיערו¹⁰ אותה את המכה ואת מקום המכה אם כדאי להמית ואם אינו כדאי להמית או השליך עליו בצדיה וימות (שם שם) נא כן צדיה ולמטין¹¹ צדיה מה צדיה שנ' למטין מניד ששיערו את ההשלכה ואת המכה ואת מקום המכה אם כדאי להמית ואם אינה כדאי להמית אם צדיה שנ' כן מניד ששיערו את ההשלכה ואת המכה ואת מקום המכה אם כדאי להמית ואם אינה כדאי להמית¹² לפה שנ' מות יומת המכה (שם שם כ"א) יכול מיתה וכל מיתה אמר ומת כדאי שימות¹³ לפה שנ' מות יומת

Perhaps we ought to read בברזל כלי שנ' מניד אף כלי שנ' בברזל, the real inference being drawn from אשר ימות בה, which is not to be found in verse 16. See *Sifre*, 61b.

¹ These words (אר"ש שכלל מקום) are missing in Y.

² Y., שהסית.

³ Perhaps R. Simon takes ברזל as בנין אב, for anything causing death (cp. *Sifre* 61b, and references in note 16); but it is also possible that R. Simon is only representing the view given in *Synhedrin*, 76b by Rabbi and others (cp. *Sifre*, 60a, and references in note 9), according to which, in the case of ברזל, we should read הכלי ואת היד ואת הכלי, etc.

⁴ Y., לשם אמרת גואל.

⁵ Y., מנין.

⁶ See Y¹. Cp. *Sifre*, 104b (II. § 151) and references.

⁷ Y., והלא שנאה היא איבה ואיבה היא שנאה.

⁸ Y., מה שנאה שיערו את אף איבה שיערו וכו'.

⁹ Y., ונאמר למטה.

¹⁰ See Y¹ explanation, והתם אשר ימות בה דמשמע שמשערין וכו', It would seem that first we infer from the ג"ש of צדיה that at שנאה we want also משערין, and then we compare דאיבה to it. See Maimonides, *l.c.*, ch. IV. §§ 5 and 7.

¹¹ From לפה to שימות is omitted in Y. Perhaps we ought to read יכול

המכה יכול כל המכים מתים קטן שהיכה ושוטהי שהיכה והמלמד סופרים¹ והמלמד² תינוקות והמכה מכות מדרות והמכה מאהבה א כי יזיד (שמות כ"א י"ב) פרט לשונג איש (שם) פרט לקטן על רעהו (שם) פרט לתושב להורגו (שם) שנתכוון לו בעורמה (שם) פרט לשוטה³ . אך אם יום או יומים יעמוד⁴ לפה שאמרת⁵ בבלי דעת (דברים ד' מ"ב) פרט למכה שלא בדעת והמלמד סופרים והמלמד סופרים⁶ והמכה מכות מדרות והמכה מאהבה⁷ . לפה שנ ועשיתם לו כאשר זמם לעש לאחיו (שם י"ט י"ט) יכול אף השוליה להכות⁸ אמר מות יומת המכה לא⁹ השוליה¹⁰ . ממעט אני בשוליה להכות מכה שאינה כדאי למכה והכה לא¹¹ אמעט¹² בשוליה להכות מכה שהיא כדאי למכה והכה א מות יומת המכה לא¹³ השוליה¹⁴ . מקל אני באלו לא אקל בעבד אחרים תל מות יומת המכה מקל אני בעבד אחרים לא¹⁵ אקל בעבד עצמו¹⁶ תל מות יומת המכה אמרת רוצח מת אין בעל השור מת¹⁷ מרבה אני¹⁸ אביו נשיא לא ארבה אביו דיין תל מות יומת המכה¹⁹ מרבה אני אביו²⁰ דיין בבית דין גדול²¹ תל מות יומת המכה אפשר לומר כל אילו באביו אבל²² בזמן שעשה בהם חבורה²³ מניד שהוא חייב²⁴ . לפה שנ וכל ישראל ישמעו ויראו (שם י"ג י"ב) התקינו שיהו הורגין ברגלי²⁵ יכול אם לא היתה אשה עברה לא יאריכו לה עד שתלד אבל²⁶ אם היתה אשה עברה יאריכו לה עד שתלד תל מות יומת המכה יכול אם היתה²⁷ ;

S. SCHECHTER.

כל מכה. For the word מת, see Exod. xxi. 11 and 20. Cp. *Sifre*, 61b on עין בכלי עץ, *Mechilta*, 79b, and references.

¹ Y., שוטה.

² Y., מ' ס' שהכה.

³ Y., ומלמד.

⁴ Y., see *Mechilta*, 80a and b, on this verse.

⁵ Y. adds in the way of explanation פרט לרב שהכה את עבדו.

⁶ Y., לפי שנאמר.

⁷ The last two words omitted in Y.

⁸ אמרת מות... ולא השוליה omitted in Y.

⁹ Y., ולא השוליה.

¹⁰ Y., ולא אמר.

¹¹ Y., ולא.

¹² Y., ולא.

¹³ See *Sifre*, II. § 91. *Synhedrin*, 89a. See *Sifre*.

¹⁴ From אמרת to מת omitted in Y. See *Synhedrin*, 15b.

¹⁵ Y., ארבה. ¹⁶ Y. adds the words מות יומת. ¹⁷ Y., ארבה אביו.

¹⁸ Y., הגדול. The *Y* adds הגדול מנין.

¹⁹ אבל omitted in Y.

²⁰ See *Mechilta*, 82a and b, and references in note 31, whilst here he seems to transfer the *Derasha* of מקלל on מכה.

²¹ See *Sifre*, II. § 91. *Synhedrin*, 89a. See *Sifre*.

²² From אם to אבל omitted in Y. ²³ See *Sifre*, 7a. Here the MS. ceases.